



ΕΤΟΣ 69ον

28 Φεβρουαρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3535)

## ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Οί άνθρωποι δέν είμαστε ελεύθεροι, όπως θά θέλαμε. Μας εξουσιάζουν άλλοι, συχνά τά πάθη καί οί συνήθειές μας, ό πολιτισμός μας μέ τίς ανάγκες πού γεννᾶ, τά ἄγχη καί οί ἀγωνίες μας. Οί γονεῖς ἐξουσιάζονται ἀπό τά παιδιά καί τίς ἐπιθυμίες τους, τά παιδιά ἀπό τίς ἀντιλήψεις τῶν γονέων. Κάποτε ἡ καρδιά μας ἐπαναστατεῖ. Θέλουμε νά ἀντιδράσουμε. Καί συνήθως τρεῖς εἶναι οἱ ἀντιδράσεις μας. Ἡ συνήθεια καί ό συμβιβασμός, ό θυμός καί ἡ ὀργή ἢ ἡ ἀπόπειρα ἐμεῖς νά καθορίσουμε τήν πορεία μας.

### Ὁ φόβος συντηρεῖ τή συνήθεια

Ἡ συνήθεια εἶναι ἡ εὐκολότερη ἀντίδραση. Εἶτε δέν ἀντιλαμβανόμαστε τήν ἐπίδραση τῆς ἐξουσίας ἐπάνω μας, εἶτε νιώθουμε ὅτι δέν ἐπαρκούν οἱ δυνάμεις μας νά ἀντισταθοῦμε σ' αὐτήν, εἶτε ἀπολαμβάνουμε τά κάποια λίγα προνόμια πού χάρη στήν ἐξουσία μᾶς παραχωροῦνται καί τά ὁποῖα μᾶς ἐξασφαλίζουν μία ἐπαρκή γιά τά δεδομένα μας ζωή, ὅλα αὐτά μᾶς κάνουν νά ἀφηνόμαστε στίς ἐπιδράσεις της. Γιά παράδειγμα, τά πάθη τά ὁποῖα ἐπιδρουν ἐπάνω μας εἶτε δέν ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι ἀποτυπώνουν τήν ἔλλειψη ἄσκησης καί πνευματικοῦ ἀγώνα, καθώς ἡ πίστη μας δέν εἶναι τόσο ἰσχυρή, εἶτε τά θεωροῦμε ἀδυναμίες πού δικαιολογοῦνται ἀκριβῶς γιατί εἶμαστε ἄνθρωποι, εἶτε τά βαφτίζουμε στοιχεῖα τοῦ χαρακτήρα μας, γιά τά ὁποῖα δέν μπορούμε ἢ δέν χρειάζεται νά κάνουμε κάτι. Κάποτε ἀφηνόμαστε στή λογική τῆς ἐποχῆς μας, ἢ ὁποῖα τά θεωρεῖ δικαίωμα καί τά ἀποθεώνει. Συνηθίζουμε λοιπόν νά ζοῦμε μ' αὐτά καί δέν ἀντιδρούμε στήν ἐξουσία τους, πού κάποτε γίνεται τυραννία.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους, εἶτε τούς οἰκείους, εἶτε τούς φίλους, εἶτε τούς ἐργοδότες μας, εἶτε ἐκείνους πού διαμορ-



## Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. ς΄ 12-20)

### Ἡ ἱερότητα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος

*Ἀδελφοί, πάντα μοι ἐξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἐξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλία καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστί; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστι; «Ἔσονται» γάρ, φησὶν, «οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν»· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνευμά ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστίν, ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.*

φώνουν τὴν ἰδεολογία τῆς ἐποχῆς. Συνηθίζουμε νὰ εἴμαστε ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας. Ἄνθρωποι πού δὲν θέλουμε ρῆξεις. Πού μᾶς ἀρκεῖ νὰ ἔχουμε τὸν ἐπιούσιο ἢ νὰ ἀποφεύγουμε τὰ χειρότερα. Γιατί ἡ ἐξουσία ἐκμεταλλεύεται τὸν φόβο γιὰ τὸ τί μέλλει γενέσθαι στὴν περίπτωση κατὰ τὴν ὁποία δὲν ὑπακούσουμε στὰ ὅσα μᾶς ἐπιβάλλει. Φοβόμαστε ὅτι, ἂν χάσουμε τὴ σταθερότητα πού ἡ ἐξουσία φέρνει, θὰ χαθεῖ ἡ χαρὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ μας. Θὰ χαθεῖ ἡ κοινωνικὴ μας θέση. Θὰ μείνουμε μόνοι μας. Καί ἔτσι ὁ φόβος συντηρεῖ τὴ συνήθεια.

### Ἡ ὀργὴ πού δὲν σώζει

Ἄλλη ἀντίδραση εἶναι ἡ ὀργή. Διαπιστώνουμε ὅτι, ἐνῶ ἐμεῖς πλασθήκαμε νὰ εἴμαστε ἐλεύθεροι, ἡ ἐξουσία καταπιέζει ἢ πνίγει τὴν προσωπικότητά μας. Τῆς στερεῖ ἀληθινὰ τὴ χαρὰ καὶ τὸ νόημα. Πάντως, παρότι ὀργιζόμαστε, ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα κατὰ τὴν ὁποία καλούμαστε νὰ πάρουμε τὴ ζωὴ στὰ χέρια μας, νὰ δοῦμε τὸν ἑαυτό μας, νὰ παλέψουμε νὰ διορθώσουμε ὅ,τι μπορεῖ νὰ διορθωθεῖ, ἰδίως τὸν μέσα κόσμον μας, διαπιστώνουμε ὅτι ὁ κόπος εἶναι πολὺς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἀμφίβολο ἢ ἀδύ-

Ἀναζητήστε τὴ νέα ἐκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας  
Ἡ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση  
τοῦ Ὁμοτ. Καθηγ. Χρήστου Σπ. Βούλγαρη

## Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἀλλά δέν συμφέρουν ὅλα. Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἀλλά ἐγώ δέν θά ἀφήσω τόν ἑαυτόν μου νά ἐξουσιασθῆ ἀπό τίποτε. Τά φαγητά εἶναι γιά τήν κοιλιά, καί ἡ κοιλιά γιά τά φαγητά· ὁ Θεός δά καταργήσῃ καί αὐτήν καί ἐκεῖνα. Ἀλλά τό σῶμα δέν εἶναι διά τήν πορνείαν· εἶναι διά τόν Κύριον καί ὁ Κύριος διά τό σῶμα. Ὁ δέ Θεός καί τόν Κύριον ἀνέστησε καί ἐμας δά ἀναστήσῃ διά τῆς δυνάμεώς του. Δέν ξέρετε ὅτι τά σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Νά πάρω λοιπόν τά μέλη τοῦ Χριστοῦ καί νά τά κάνω μέλη πόρνῃς; Μή γένοιτο. Δέν ξέρετε ὅτι ἐκεῖνος πού προσκολλᾶται εἰς τήν πόρνῃν εἶναι ἕνα σῶμα μέ αὐτήν; Διότι θά γίνουν, λέγει, οἱ δύο μία σάρκα. Ἐκεῖνος δέ πού προσκολλᾶται εἰς τόν Κύριον εἶναι ἕνα πνεῦμα μέ αὐτόν. Ἀποφεύγετε τήν πορνείαν. Κάθε ἄλλο ἁμάρτημα πού κάνει ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἔξω ἀπό τό σῶμα, ἐκεῖνος ὅμως πού πορνεύει, ἁμαρτάνει πρὸς τό ἴδιο του τό σῶμα. Ἡ δέν ξέρετε ὅτι τό σῶμά σας εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού εἶναι μέσα σας, καί τό ὅποῖον ἔχετε ἀπό τόν Θεόν καί δέν ἀνήκετε εἰς τούς ἑαυτούς σας; Ἐχετε ἀγορασθῆ ἀντί τιμήματος. Δοξάσατε λοιπόν τόν Θεόν διά τοῦ σώματός σας καί διά τοῦ πνεύματός σας, τά ὅποια ἀνήκουν εἰς τόν Θεόν.

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

νατο. Εἴτε δέν εἴμαστε ἔτοιμοι, εἴτε νιώθουμε μόνοι καί ἀβοήθητοι, εἴτε παγιδευόμαστε στά ἀδιέξοδα τά ὅποια ἡ ἐξουσία συνεχῶς φροντίζει νά μᾶς ὑπενθυμίζει, κι ἔτσι μένουμε μόνο στήν ὀργή. Θυμώνουμε καί μέ τόν ἑαυτό μας, κατακρίνουμε τούς πάντες καί τά πάντα, ἀλλά δέν τολμοῦμε. Ἰδίως σέ ὅ,τι ἀφορᾶ στά πάθη μας, πολλές φορές διαπιστώνουμε ὅτι λειτουργοῦν καταστροφικά γιά τή ζωή μας, ἀλλά ἡ μετάνοια καί ἡ ἀνάληψη τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα δέν εἶναι στίς προτεραιότητές μας. Ἴσως γιατί ἔχουμε πεισθεῖ γιά τήν παντοδυναμία τους.

### Ἡ ὁδός τῆς ἀγάπης

Ἐπάρχει καί μία τρίτη ἀντίδραση. Εἶναι ἡ ἀπόπειρα ἐμεῖς νά καθορίσουμε τήν πορεία μας. Εἶναι ἐκείνη ἡ ὑγιής ἀπόφαση νά μή συνηθίσουμε, νά μή συμβιβαστοῦμε, νά μήν παραιτηθοῦμε, οὔτε νά ἐκτονώσουμε τήν ἀγωνία μας σέ ὀργή ἢ θυμό χωρίς ἀντίκρισμα, ἀλλά νά ἀναλάβουμε βῆμα-βῆμα τόν ἀγώνα νά καθορίσουμε ἐμεῖς τί θέλουμε ἀπό τόν ἑαυτό καί τή ζωή μας. Καί νά ζητήσουμε βοήθεια. Νά ἀναγνωρίσουμε μέ ταπεινώση ὅτι ὑποταχθήκαμε σέ ἐξουσίες πού μᾶς χώρισαν ἀπό τή χαρά καί τήν ἀγάπη. Δέν ἐγκαταλείψαμε ὅμως τήν ἰκανότητα νά σκεφτόμαστε, οὔτε τή θέλησή μας νά εἴμαστε ἐλεύθεροι. Καί νά ἐργαστοῦμε στή μετάνοια.

28 Φεβρουαρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ)

Βασιλείου όσ. του όμολογητού († 750). Προτερίου Άλεξανδρείας ιερομάρτυρος († 457),

Κυράνης νεομάρτυρος τής έν Θεσσαλονίκη (†1751).

Ήχος: πλ. α΄ – Έωθινόν: Ε΄ – Άπόστολος: Α΄ Κορ. στ΄ 12-20 – Ευαγγέλιον: Λκ. ιε΄ 11-32.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Μαρτίου, τής Άπόκρεω.

Άπόστολος: Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2 – Ευαγγέλιον: Μτθ. κε΄ 31-46.

Μόνο στήν Έκκλησία καί στή ζωή της ύπάρχει ή δυνατότητα του να καθορίσουμε έμεις τήν πορεία μας. Γι΄ αυτό καί ό άπόστολος Παύλος άναφωνεί: «ούκ έξουσιασθήσομαι ύπό τινος» (Α΄ Κορ. 6,12). Τίποτε καί κανείς δέν θά μέ έξουσιάσει. Καί ή βοήθεια έρχεται μέ τήν έμπιστοσύνη στον Θεό ως Πατέρα μας στό πρόσωπο του Χριστού. Τή σχέση μέ τούς Άγίους καί τούς πνευματικούς μας πατέρες πού μάς δείχνουν πώς τά πάθη ύποτάσσονται στό θέλημα του Θεου καί δέν μάς νικάνε. Η βοήθεια έρχεται όταν επιλέξουμε τήν όδό τής αγάπης πού μάς κάνει νά ζούμε καί για τούς άλλους. Τήν αγάπη πού μάς κάνει νά βρίσκουμε τρόπους νά ξεπερνούμε τή συνήθεια καί νά ανανεώνουμε ποιοτικά τίς ανθρώπινες σχέσεις. Τήν αγάπη πού έλέγχει άμεσα καί έμμεσα όλους εκείνους πού άδικούν τήν κοινωνία καί τόν πλησίον. Τήν αγάπη πού μάς κάνει νά νικούμε κάθε φόβο. Δέν έξουσιάζεται αυτός πού γνωρίζει τήν άλήθεια για τόν κόσμο καί τόν έαυτό του. Καί έμπιστεύεται μέ ταπείνωση τόν Θεό για ό,τι δέν είναι στό χέρι του νά αλλάξει ό ίδιος. \*Άς άκούσουμε, λοιπόν, κι άς ζήσουμε στήν Έκκλησία τόν θριαμβευτικό λόγο του Άποστόλου: «Μέ τόν Θεό τίποτα καί κανείς δέν μέ έξουσιάζει»!

π. Θ. Μ.



Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα του Ραδιοφωνικού Σταθμού  
τής Έκκλησίας τής Ελλάδος ([www.ecclesia.gr](http://www.ecclesia.gr))

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ώρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου», στον Ι. Ναό Αγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως καί ζωής τής «Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». Τασίου 1, 115 21 Αθήνα. Έκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Αγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τών ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου τής Άποστολικής Διακονίας.

Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ όλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)